

BETREFFENDE DE ROMEINEN

&

1THESSALONICENZEN

HET EVANGELIE VAN GOD & HET EVANGELIE VAN CHRISTUS

Uit: www.trustingthelord.com

Betreffende de Romeinen.

Er zijn zo'n tien verschillende dingen die, bij het bestuderen van het boek aan de Romeinen, opvallen. Het letten op deze dingen zal zeer behulpzaam zijn om het boek Romeinen, en sommige dingen die Paulus er in zegt, te begrijpen. Speciaal met betrekking tot "het enten in de olijfboom", in Romeinen 11. Hier volgt de lijst:

1)-Het zijn Heidenen.

Om vele redenen weten we dat het boek Romeinen aan Heidenen is geschreven. Ten eerste laten de verzen dat zien:

"Rom.1:13: Doch ik wil niet, dat u onbekend zij, broeders, dat ik menigmaal voorgenomen heb tot u te komen (en ben tot nog toe verhinderd geweest), opdat ik ook onder u enige vrucht zou hebben, gelijk als ook onder de andere heidenen.

Merk op dat het vers zegt "onder u", gelijk als ook onder de ANDERE HEIDENEN. Omdat Paulus verwijst naar "andere Heidenen" kan daaruit de conclusie worden getrokken dat deze mensen Heidenen zijn. Zie ook:

"Rom.11:13: Want ik spreek tot u, heidenen, voor zoveel ik der heidenen apostel ben; ik maak mijn bediening heerlijk;

Paulus is de apostel der Heidenen en hij spreekt tot de Heidenen. Let op dat hij niet zichzelf verheerlijkt....maar zijn bediening. Zijn bediening is dat hij DE apostel der Heidenen is. Er is niemand anders in de Bijbel die daar aanspraak op maakt.

Een andere reden zodat u weet dat deze mensen Heidenen zijn en geen Joden is hetgeen de Joden later zeiden toen Paulus als gevangene arriveerde te Rome. Merk op wat de Joden zeiden tegen Paulus:

"Hand.28:22:Maar wij begeren wel van u te horen, wat gij gevoelt; want wat deze sekte aangaat, ons is bekend, dat zij overal tegengesproken wordt.

Als de brief geschreven was aan de Joden te Rome zouden ze dan niet weten wat Paulus zijn denkbeelden zijn? Het boek Romeinen is vol van de leer van Paulus.

2)-Ze geloven ergens in.

Rom.1:8: Eerstelijk dank ik mijn God door Jezus Christus over u allen, dat uw geloof verkondigd wordt in de gehele wereld.

Paulus dankt dus God door Jezus Christus aangaande hen allen voor het feit dat ze geloof hebben en dat daar in de gehele wereld over wordt gesproken. Maar waar geloven ze in? Dat is duidelijk niet in het evangelie van Paulus want Paulus is nog nimmer in Rome geweest en hij heeft voorheen nimmer tot deze mensen gepredikt. Hij staat op het punt om hen het evangelie te verkondigen:

“Rom.1:15: Alzo hetgeen in mij is, dat is volvaardig, om u ook, die te Rome zijt, het Evangelie te verkondigen.

“Rom.1:16: Want ik schaam mij des Evangelies van Christus niet; want het is een kracht Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft, eerst den Jood, en ook den Griek.

*“Rom.1:17: Want de rechtvaardigheid Gods wordt in hetzelfde geopenbaard uit geloof tot geloof; gelijk geschreven is: Maar de rechtvaardige zal uit **het geloof** leven.*

Als nu hun geloof niet is in het evangelie van Paulus, hij noemt het MIJN evangelie in Rom.16:25, waar geloven ze dan in? Het lijkt er op dat hun geloof is in hetgeen Paulus schrijft in de eerste vier verzen:

“Rom.1:1:Paulus, een dienstknecht van Jezus Christus, een geroepen apostel, afgezonderd tot het Evangelie van God,

Let op dat hij de uitdrukking “het evangelie van God” gebruikt. In Rom.16:25 verwijst hij naar MIJN evangelie welke hij identificeert in Rom.1:16 als “het evangelie van Christus”, en hij zegt dat het een VERBORGENHEID was:

“Rom.16:25: Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest;

Dan is de prediking naar de verborgenheid, dat geheim was gehouden, niet hetzelfde als hetgeen duidelijk verkondigd is door de profeten van het Oude Testament. Let er op wat Paulus zegt dat het evangelie van God is.....en waar het gevonden kan worden:

“Rom.1:2: (Hetwelk Hij te voren beloofd had door Zijn profeten, in de heilige Schriften).

Het evangelie van God kan dus worden gevonden in de Hebreeuwse geschriften van het Oude Testament. Het was beloofd door de profeten van God. Er zijn vele passages die dat bevestigen. Jesaja 7; Jesaja 53; Psalm 2:7 en ontelbare anderen. Het volgende vers vertelt ons over wie het gaat :

“Rom.1:3: Van Zijn Zoon, Die geworden is uit het zaad van David, naar het vlees;

Met andere woorden Jezus Christus is uit het huis en geslacht van David. Maria, de moeder van Jezus, was een rechtstreekse afstammeling van David, de Koning van Israël, door Natan,

de oudste zoon van David. (Jozef, de man van Maria, was een nakomeling van Salomo die Koning werd na de dood van David). Het recht op de troon van David werd toegekend aan één persoon, Jezus Christus, de Zoon die geboren is uit de maagd Maria. Jozef was zijn wettelijke vader of adoptievader.

Dat is de reden dat u twee verschillende lijsten ziet van voorouders in het verslag van Mattheüs en in het verslag van Lukas. De lijst in Lukas is de afstamming van Maria en de lijst in Mattheüs is die van Jozef.

“Rom.1:4: Die krachtelijk bewezen is te zijn de Zoon van God, naar den Geest der heiligmaking, uit de opstanding der doden.....”

In deze vier verzen ziet u waarnaar Paulus verwijst als het “evangelie van God”. Het is het getuigenis van God die de profeten verkondigden aangaande Zijn Zoon, Jezus Christus, en het omvat ook de opstanding uit de doden.

Beide, Petrus en Paulus, predikten dat. Petrus predikte de opstanding van Jezus Christus in Handelingen twee, en hij zegt dat God Christus uit de doden heeft opgewekt om te zitten op de troon van David. Hij is de erfgenaam van de troon van David, de Koning van Israël. (Hand.2:29-30). Aldus prediken beiden, Petrus en Paulus, “het evangelie van God”. Zie:

“1Petr.4:17: Want het is de tijd, dat het oordeel beginne van het huis Gods; en indien het eerst van ons begint, welk zal het einde zijn dergenen, die het Evangelie van God ongehoorzaam zijn?”

Het blijkt dus dat de Romeinen geloven in Jezus Christus, de Zoon van God, en ze geloven dat Hij uit de doden is opgewekt. En dat brengt ons naar het volgende punt:

3 – Geroepen heiligen.

“Rom.1:7: Allen, die te Rome zijt, geliefden Gods, en geroepen heiligen, genade zij u, en vrede van God, onzen Vader, en den Heere Jezus Christus.

Merk op dat hij zegt dat ze “geroepen heiligen” zijn, maar hij verwijst niet naar hen ALS heiligen zoals hij dat op andere plaatsen wel doet, bijvoorbeeld:

“Ef.1:1: Paulus, een apostel van Jezus Christus, door den wil van God, aan de heiligen, die te Efeze zijn, en gelovigen in Christus Jezus:

De reden dat hij ze geen heiligen noemt maar in plaats daarvan “geroepen” heiligen is omdat:

4 –Ze zijn niet versterkt.

“Rom.1:11: Want ik verlang om u te zien, opdat ik u enige geestelijke gave mocht mededelen, ten einde gij versterkt zoudt worden;

Ik geloof dat de “enige geestelijke gave” die Paulus hen wou mededelen MIJN evangelie is, dat ze tevoren nog niet hadden gehoord. Hij zegt dat de kracht van God hen zal versterken naar MIJN evangelie, en de prediking van Jezus Christus naar de openbaring der

verborgenheid in Rom.16:25. Omdat ze het evangelie van Paulus nog nimmer hadden gehoord komt het volgende punt naar voren:

5 - Hun geloof is geen wederzijds geloof.

Rom.1:12: Dat is, om mede vertroost te worden onder u, door het onderlinge geloof, zo het uwe als het mijne.

Hun geloof kon niet wederzijds zijn totdat ze versterkt zouden worden door het evangelie van Paulus en door de leer van Paulus. Dat is precies wat hij, vers na vers, schrijft in het boek Romeinen.

6 – Ze kennen we Wet.

“Rom.7:1: Weet gij niet, broeders! (want ik spreek tot degenen, die de wet verstaan) dat de wet heerst over den mens, zo langen tijd als hij leeft?

In Rome spreekt Paulus tot Heidenen die de Wet kennen. Dat zou dan een verwijzing zijn naar de wet van Mozes.

“Rom.2:19: En gij betrouwt uzelfen te zijn een leidsman der blinden, een licht dergenen, die in duisternis zijn;

“Rom.1:20: Een onderrichter der onwijzen, en een leermeester der onwetenden, hebbende de gedaante der kennis en der waarheid in de wet.

Deze personen kennen de wet en proberen God te dienen door de wet te houden. Het probleem hiermee is het volgende:

“Rom.3:19: Wij weten nu, dat al wat de wet zegt, zij dat spreekt tot degenen, die onder de wet zijn; opdat alle mond gestopt worde en de gehele wereld voor God verdoemelijk zij.

“Rom.3:20: Daarom zal uit de werken der wet geen vlees gerechtvaardigd worden, voor Hem; want door de wet is de kennis der zonde.

Alles wijst er op dat deze mensen proselieten (ook Jodengenoten genoemd) van de Joodse religie zijn.

7 – Heidenen die Joden worden genoemd.

“Rom.2:17: Zie, gij wordt een Jood genaamd en rust op de wet; en roemt op God,

Er is een verschil tussen een Jood zijn en een Jood genoemd worden. Paulus zegt in het boek Galaten dat hij en Petrus van nature Joden zijn:

“Gal.2:15: Wij zijn van nature Joden, en niet zondaars uit de heidenen;

Maar de mensen waar we hier naar kijken zijn geen “Joden van nature” maar veeleer “Heidenen die Joden worden genoemd”. Dat zouden dan proselieten (of Jodengenoten) zijn en er waren proselieten in Jeruzalem op de Pinksterdag, zie Handelingen twee:

“Hand.2:9: Parthers, en Meders, en Elamieten, en de inwoners zijn van Mesopotamie, en Judea, en Cappadocie, Pontus en Azie.

“Hand.2:10: En Frygie, en Pamfylie, Egypte, en de delen van Libye, hetwelk bij Cyrene ligt, en uitlandse Romeinen, beiden Joden en Jodengenoten;

Het blijkt dus dat deze mensen, of althans enigen van hen, op de Pinksterdag te Jeruzalem waren. Ze hoorden Petrus de opstanding van Jezus Christus prediken, ze geloofden het evangelie van God.

8 – Ze gehoorzaamden de leer.

“Rom.6:17: Maar Gode zij dank, dat gij wel dienstknechten der zonde waart, maar dat gij nu van harte gehoorzaam geworden zijt aan het voorbeeld der leer, tot hetwelk gij overgegeven zijt;

“Rom.6:18: En vrijgemaakt zijnde van de zonde, zijt gemaakt dienstknechten der gerechtigheid.

Een vorm van geloofsleer WAS hen aangereikt. Het kon niet de leer van Paulus zijn. Wat deden ze dan wel? Ze gehoorzaamden met geheel hun hart en gingen terug naar Rome, alwaar ze God dienden volgens de enige weg die ze wisten:

Door de geboden te houden en te volharden tot het einde.

En “vrijgemaakt zijnde” van de zonde, in Rom.6:18, is in tegenstelling met “MAAR NU”:

“Rom.6:22: Maar nu, van de zonde vrijgemaakt zijnde, en Gode dienstbaar gemaakt zijnde, hebt gij uw vrucht tot heiligmaking, en het einde het eeuwige leven.

Volgens Rom.6:18 waren ze blijkbaar gedoopt voor de vergeving van zonden zoals Petrus dat predikte .

Petrus schrijft dat deze mensen waren gereinigd van hun vorige zonden:

“2Petrus 1:9: Want bij welken deze dingen niet zijn, die is blind, van verre niet ziende, hebbende vergeten de reiniging zijner vorige zonden.

Paulus zegt dus in Rom.6:18 dat zij dienstknechten der gerechtigheid zijn geworden. Hoe? Door zichzelf te rechtvaardigen door het onderhouden van de wet.

Maar merk op dat in Rom.6:22 staat dat:

“Maar nu, van de zonde vrijgemaakt zijnde, en Gode dienstbaar gemaakt zijnde, hebt gij uw vrucht tot heiligmaking, en het einde het eeuwige leven”.

Er is verschil tussen deze beide verzen. (Rom.6:18 & Rom.6:22). Toen en nu zijn twee verschillende dingen.

Nu, door de leer in Romeinen 6, zijn ze dood voor de zonde.

“Rom.6:2: Dat zij verre. Wij, die der zonde gestorven zijn, hoe zullen wij nog in dezelve leven?”

“Rom.6:3: Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn?”

Rom.6:4: Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkewijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden.

“Rom.6:7: Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde.

Het is dus duidelijk dat de leer in het boek Romeinen de leer is van Paulus die ze niet kenden totdat Paulus deze brief schreef. Het volgende is:

9 – Geënt in de olijfboom.

De olijfboom vertegenwoordigt Israël.

“Jer.11:16: De HEERE had uw naam genoemd een groenen olijfboom, schoon van liefelijke vruchten; maar nu heeft Hij met een geluid van een groot geroep een vuur om denzelven aangestoken, en zijn takken zullen verbroken worden.

11:17 Want de HEERE der heirscharen, Die u heeft geplant, heeft een kwaad over u uitgesproken; om der boosheid wil van het huis Israels en van het huis van Juda, die zij onder zich bedrijven, om Mij te vertoornen, rokende den Baal.

Aldus geënt zijnde zijn deze Heidenen deelgenoten geworden van de geestelijke dingen van Israël, maar er is een waarschuwing:

10 – Het is mogelijk dat ze afvallen.

“Rom.11:20: Het is wel; zij zijn door ongeloof afgebroken, en gij staat door het geloof. Zijt niet hooggevoelende, maar vrees.

11:21 Want is het, dat God de natuurlijke takken niet gespaard heeft, zie toe, dat Hij ook mogelijk u niet spare.

11:22 Zie dan de goedertierenheid en de strengheid van God; de strengheid wel over degenen, die gevallen zijn, maar de goedertierenheid over u, indien gij in de goedertierenheid blijft; anderszins zult ook gij afgehouden worden.

Hoe konden deze Heidenen blijven in de goedertierenheid van God? Er is slechts één weg:

“Rom.11:30: Want gelijkerwijs ook gijlieden eertijds Gode ongehoorzaam geweest zijt, maar nu barmhartigheid verkregen hebt door dezer ongehoorzaamheid;

11:31 Alzo zijn ook dezen nu ongehoorzaam geweest, opdat ook zij door uw barmhartigheid zouden barmhartigheid verkrijgen.

11:32 Want God heeft hen allen onder de ongehoorzaamheid besloten, opdat Hij hun allen zou barmhartig zijn.

Israël is verhard geworden. Israël is gevallen en wordt tijdelijk aan de kant gezet. De Koning komt nu niet om het Koninkrijk te herstellen. Dat is uitgesteld opdat God zijn verborgen doel kan vervullen, het vormen van het lichaam van Christus, zijn hemels volk.

De enige manier om de Romeinen, aan wie Paulus deze brief heeft geschreven, te bekrachtigen, is het evangelie te geloven dat Paulus verkondigde. Paulus zet dit uiteen in Romeinen drie, vier, vijf, zes, zeven en acht.

“Rom.3:21: Maar nu is de rechtvaardigheid Gods geopenbaard geworden zonder de wet, hebbende getuigenis van de wet en de profeten:

“Rom.3:22: Namelijk de rechtvaardigheid Gods door het geloof van Jezus Christus, tot allen, en over allen, die geloven; want er is geen onderscheid.

“Rom.3:23: Want zij hebben allen gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods;

“Rom.3:24: En worden om niet gerechtvaardigd, uit Zijn genade, door de verlossing, die in Christus Jezus is;

Met andere woorden, het was het geloof VAN Jezus Christus die deze verlossing mogelijk maakte. Het is onmogelijk om door het houden van de wet gerechtvaardigd te worden. De wet wijst slechts op zonden. De wet kan u niet redden omdat we, door het vlees, zwak zijn. Maar de genade van God kan het wel.

Als iemand eenvoudig zijn geloof stelt in Jezus Christus dan wordt de rechtvaardigheid van God hem toegerekend. De rechtvaardigheid van God is beschikbaar voor allen. Het is voor allen die geloven.

“Rom.11:33: O diepte des rijkdoms, beide der wijsheid en der kennis Gods, hoe ondoorzoekelijk zijn Zijn oordelen, en onnaspeurlijk Zijn wegen!

“Rom.11:34: Want wie heeft den zin des Heeren gekend? Of wie is Zijn raadsman geweest?

“Rom.11:35: Of wie heeft Hem eerst gegeven, en het zal hem wedervergouden worden?

“Rom.11:36: Want uit Hem, en door Hem, en tot Hem zijn alle dingen. Hem zij de heerlijkheid in der eeuwigheid. Amen.

1Thessalonicenzen

“1Thess.4:1: Voorts dan, broeders, wij bidden en vermanen u in den Heere Jezus, gelijk gij van ons ontvangen hebt, hoe gij moet wandelen en Gode behagen, dat gij daarin meer overvloedig wordt.

Het “voorts” verbindt hetgeen Paulus hier zegt met hetgeen hij zojuist heeft gezegd in hoofdstuk drie. En het is in het licht van de dingen die ze van “ons” ontvangen hadden, verwijzende naar Paulus en Timotheüs.

Voor de eerste keer had Paulus de Thessalonicenzen ontmoet in de synagoge van de Joden in Handelingen 17. Op dat moment heeft hij de informatie tot hen gepredikt welke hij identificeert als: “het evangelie van God”. Het evangelie van God is een fundamentele waarheid. Hij legt uit wat het is in Rom.1:1-4:

“Rom.1:1: Paulus, een dienstknecht van Jezus Christus, een geroepen apostel, afgezonderd tot het Evangelie van God,

“Rom.1:2: (Hetwelk Hij te voren beloofd had door Zijn profeten, in de heilige Schriften).

Het evangelie van God is nimmer verborgen geweest zoals de verborgenheden van Paulus dat wel waren. Hij zegt dat het te voren beloofd was, dat is in de tijd van het Oude Testament, door zijn profeten in de heilige Schriften, een heenwijzing naar de Hebreeuwse Schriften. Dan verteld hij wat het evangelie van God is:

“Rom.1:3: Van Zijn Zoon, Die geworden is uit het zaad van David, naar het vlees;

“Rom.1:4: Die krachtelijk bewezen is te zijn de Zoon van God, naar den Geest der heiligmaking, uit de opstanding der doden) namelijk Jezus Christus, onzen Heere:

Jezus Christus was de “Eerstgeborene uit de doden” zoals dat staat in Kol.1:18. We zien dus dat het evangelie van God het getuigenis van God is aangaande zijn Zoon, Jezus Christus, en het sluit het feit in van zijn opstanding uit de doden. Dat alles was geprofeteerd in het Oude Testament. Als u leest wat Paulus predikte in de synagoge te Thessalonica dan ziet u dat hij daar hetzelfde predikt:

“Hand.17:1: En door Amfipolis en Apollonia hun weg genomen hebbende, kwamen zij te Thessalonica, alwaar een synagoge der Joden was.

“Hand.17:2: En Paulus, gelijk hij gewoon was, ging tot hen in, en drie sabbatten lang handelde hij met hen uit de Schriften,

“Hand.17:3: Dezelve openende, en voor ogen stellende, dat de Christus moest lijden en opstaan uit de doden, en dat deze Jezus is de Christus, Dien ik, zeide hij, ulieden verkondige.

Paulus bewijst hen dus vanuit de Oud Testamentische Schriften dat Jezus de Christus van de profetie is en dat de profeten getuigden dat hij moest lijden, dat is sterven aan het kruis, en dat hij moest opstaan uit de dood. Petrus predikte hetzelfde op de Pinksterdag in Handelingen twee. Maar hier, in de synagoge:

“Hand.17:4: En sommigen uit hen geloofden, en werden Paulus en Silas toegevoegd, en van de godsdienstige Grieken een grote menigte, en van de voornaamste vrouwen niet weinige.

Enigen van de Joden geloofden en een grote menigte Grieken geloofden. In 1 Thessalonicenzen verwijst Paulus drie keer precies naar wat hij predikte, het evangelie van God.

*“1Thess.2:2: Maar, hoewel wij te voren geleden hadden, en ook ons smaadheid aangedaan was, gelijk gij weet, te Filippi, zo hebben wij nochtans vrijmoedigheid gebruikt in onzen God, om **het Evangelie van God** tot u te spreken in veel strijds.*

*“1Thess.2:8: Alzo wij, tot u zeer genegen zijnde, hebben u gaarne willen mededelen niet alleen **het Evangelie van God**, maar ook onze eigen zielen, daarom dat gij ons lief geworden waart.*

*“1Thess.2:9: Want gij gedenkt, broeders, onzen arbeid en moeite; want nacht en dag werkende, opdat wij niemand onder u zouden lastig zijn, hebben wij **het Evangelie van God** onder u gepredikt.*

Paulus arbeidde met hen en predikte tot hen en liet hen uit de Schrift zien dat deze Jezus, die hij predikte, de Christus was van de profetie. En zij geloofden dat. Paulus deed dat drie sabbatten lang. Lukas zei dat dat zijn manier van doen was. Maar, vanwege de ongelovige Joden moest Paulus snel vertrekken. Hij had niet de tijd om hen te VERSTERKEN met ZIJN evangelie, het evangelie van Christus. Dus zond hij Timotheüs terug om dat alsnog te doen:

“1Thess.3:1: Daarom, deze begeerte niet langer kunnende verdragen, hebben wij gaarne willen te Athene alleen gelaten worden;

*“1Thess.3:2: En hebben gezonden Timotheus, onzen broeder, en Gods dienaar, en onzen medearbeider in **het Evangelie van Christus**, om u te versterken, en u te vermanen van uw geloof;*

De Thessalonicenzen liepen als het ware evenwijdig aan de Romeinen. In de brief aan de Romeinen zei Paulus dat hij er naar verlangde om hen te zien om hen enige geestelijke gaven mede te delen teneinde hen te versterken. Iemand kan geloven in Jezus Christus. Hij kan geloven in de dood, begrafenis en opstanding van Jezus Christus. Maar hij is niet eerder versterkt totdat hij geloofd wat Christus DEED in zijn dood, begrafenis en opstanding. Hij stierf voor onze zonden.

Let op de uitdrukking “**het evangelie van Christus**”. Dat is wat Paulus het evangelie noemt dat hij predikt. Hij zegt: “*want het is een kracht Gods tot zaligheid een ieder, die gelooft*” Het evangelie van Christus is: dat Christus stierf voor onze zonden, dat Hij werd begraven en drie dagen en drie nachten later is opgestaan uit de doden. Hij is opgestaan voor onze rechtvaardigmaking volgens Rom.4:25.